

РЕШЕНИЕ

№ 2326

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12189** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „Мастер – Пластик“ – ООД – [населено място], представлявано от управителя С. Т. Б. чрез адв. И. Д. срещу Решение № 5258/15.11.2023г. по НАХД № 913/2023г. по описа на СРС, 108състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № № 22-2200420/11.11.2022г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева. В жалбата излага, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неспазване на материалния закон и при съществени процесуалните нарушения. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Ответникът - Директор на дирекция „Инспекция по труда“ – С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 08.02.2022г. е сключен трудов договор № 799/08.02.2022г. между „Мастер – Пластик“ – ООД – [населено място] в качеството на работодател и Г. К. И. в качеството на служител, с който последният е назначен на длъжност „машинен оператор“, с определено място на работа при „Мастер – Пластик“ – ООД – [населено място],[жк] [улица]. И. е постъпил на работа на същата дата. С допълнително споразумение №984/01.04.2022г. е увеличено договореното между страните трудово възнаграждение. При постъпването на работника е проведен начален инструктаж /на 08.02.2022 г./, инструктаж на работното място /на 08.02.2022г./ и периодичен инструктаж /на 04.04.2022г./

На 27.06.2022г. работодателят „Мастер – Пластик“ – ООД е допуснал до самостоятелна работа работника Г. К. И., като последният рязал ПВЦ профил с едноглав циркуляр тип KD 400P, сериен № 01405160077 в предприятието на работодателя, находящо се в [населено място], [улица] представляващо обичайно работно място на работника. Работодателят е допуснал до работа работника И. без последният да е положил успешно изпит по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд. Тъй като И. не е бил затегнал профила, който режел със стегите, с които разполагал циркулярът при рязането срязал пръстите на едната си ръка. Работникът е откаран с автомобил от колеги в УМБАЛ „Царица Й.- И.“, където му е оказана медицинска помощ.

Във връзка с настъпилата трудова злополука на 25.07.2022г. от НОИ до ИА „ГИТ“ е изпратена декларация за трудова злополука. Извършена е проверка във връзка с декларираната злополука от ДИТ- С. и при преглед на представените от работодателя документи е установено, че в досието на И. не се съхранява документ за успешно положен изпит по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд, а в деня на злополуката работникът е допуснат до работа без преди това да е положил успешно изпит по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд. За констатираното нарушение на чл. 13, ал. 4 вр. ал. 3 от Наредба № РД-07-2/2009г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служители по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на 05.09.2022г. е съставен срещу „Мастер – Пластик“ – ООД и в присъствие на негов представител акт за установяване на административно нарушение № 22-2200420/05.09.2022г. Актът е предявен за запознаване на упълномощен представител на дружеството, подписан без възражения. Такива не постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН на 11.11.2022г. изпълняващият длъжността директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. е издал обжалваното наказателно постановление № 22-2200420/11.11.2022г., с което на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) на „Мастер – Пластик“ – ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за нарушение на чл.13, ал. 4 вр. ал. 3 от Наредба № РД-07-2/2009г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и

инструктаж на работниците и служители по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд /Наредба № РД-07-2/2009г., Наредбата/ вр. чл. 167, ал. 1 от Наредба №7/1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работното оборудване.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на параграф 1, т.4 от ДР на ЗАНН, а наложената имуществена санкция е правилно определен в размер, надхвърлящ минималния, но далеч под средния, предвиден от закона.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

При правилно изяснена фактическа обстановка, СРС е достигнал до обоснования извод, че нарушението е описано ясно, точно и недвусмислено, като му е дадена съответстваща на фактическото описание правна квалификация. От събраните по делото доказателства по несъмнен и категоричен начин се установява, че „Мастер – Пластик“ – ООД в качеството си на работодател е допуснало до самостоятелна работа с едноглав циркуляр работника Г. К. И., без преди това същият успешно да е положил изпит по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд, с което от обективна страна е осъществило състава на вмененото му нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от Наредба № РД-07-2/2009г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служители по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на работниците и служителите, работата на които е свързана с използване, обслужване и поддържане на машини и други технически съоръжения или са заети в дейности, създаващи опасност за здравето и живота на хора, независимо от тяхната подготовка, образование, квалификация и трудов стаж по същата или друга професия, освен инструктаж на работното място се провежда и обучение по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд. Алинея 4 на същата разпоредба гласи, че работниците и служителите по ал. 2 се допускат до самостоятелна работа само след успешно положен изпит по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд. Разпоредбата на чл. 167, ал. 1 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване гласи, че работодателят осигурява работещите да получат необходимото обучение за използването на работното оборудване, в т. ч. и обучение за всеки възможен риск.

Следователно провеждането на инструктаж на работното място не освобождава работодателят от задължението да проведе такова обучение и да не допуска работника до самостоятелна работа преди последният успешно да е положил изпит по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд. Допускането до работа с

машини на лице, за което не е удостоверено по надлежен начин, че същото е наясно с правилата за безопасност при работа с тази машина поражда съществен риск от сериозно засягане здравето и живота на това лице, тъй като на практика по никакъв начин не е удостоверено и работодателят не се е убедил, че неговият работник е наясно с правилата за безопасност при работа с тези машини и знае как да избегне инциденти. В случая е настъпила и трудова злополука и на практика здравето на работника е било увредено. Именно и това обстоятелство е отчетено при отмерване размера на имуществената санкция, която касационната инстанция намира за правилно определен на 2 500 лева. Посоченият размер е обоснован и справедлив и ще допринесе за постигане целите, заложиени в чл. 12 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5258/15.11.2023г. по НАХД № 913/2023г. по описа на СРС, 108състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № № 22-2200420/11.11.2022г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С..

ОСЪЖДА „Мастер – Пластик“ – ООД – [населено място], представлявано от управителя С. Т. Б. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“- С. " съдебни разноски по делото в размер на 100 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.